

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 3635

Doknr.
436542

Dato
04-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 13. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 5 til L 94 til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 5 til L 94:

”Ministeren bedes redegøre for, hvad der har været de konkrete begrundelser for dispensation i de sager, der har været de seneste 5 år, hvor der er givet dispensation fra alderskravet på 18 år for at indgå ægteskab i Danmark.”

Svar:

Det er ikke muligt inden for tidsrammen og for besvarelse af spørgsmålet at få lokaliseret og gennemgået de dispensations-sager, der har været behandlet i landets 98 kommuner de seneste 5 år.

I stedet kan det oplyses, at praksis i sager om aldersdispensation er beskrevet i vejledning af 18. marts 2016 om behandling af ægteskabssager, hvor følgende bl.a. fremgår om praksis for at dispensere fra alderskravet:

”En afgørelse om aldersdispensation træffes altid ud fra en konkret vurdering af den enkelte sag. Det er uden betydning for adgangen til dispensation, hvem af parterne der er under 18 år.

Hvis én af parterne er under 15 år, gives der ikke dispensation. Dette skyldes, at den seksuelle lavalder er 15 år, jf. § 222 i straffeloven. Der gives efter praksis som udgangspunkt heller ikke dispensation, hvis begge parter er under 18 år, medmindre der foreligger særlige omstændigheder (se nedenfor). Jo tættere en af parterne er på at fylde 18 år, jo mere taler det for at give dispensation.

Efter praksis kan kommunen normalt dispensere fra alderskravet, hvis én eller flere af følgende betingelser er opfyldt, medmindre der foreligger særlige omstændigheder (se nedenfor):

- Den ene part er fyldt 18 år, og den anden part er fyldt 15 år, og parret har eller venter et barn sammen. Det er uden betydning, om manden er biologisk forælder til barnet. Det afgørende er, at mandens faderskab til barnet er fastslået.
- Den ene part er fyldt 18 år, og den anden part er fyldt 16 år, og parret bor sammen i egen bolig. Et værelse hos en af parternes forældre eller andre nære familiemedlemmer betragtes ikke som fælles, selvstændig bolig. Som udgangspunkt er det heller ikke tilstrækkeligt, at parterne har udsigt til at få en

fælles, selvstændig bolig. Hvis parterne har en fælles, selvstændig bolig, lægges der også vægt på parternes situation i øvrigt, særligt deres økonomiske situation – parterne skal kunne bevare boligen. Endelig ses der på forholdets stabilitet – hvor længe de har kendt hinanden m.v.

- Den ene part er fyldt 18 år, og den anden part er fyldt 17 år. Der er ikke noget til hinder for at give dispensation fra det tidspunkt, hvor parten fylder 17 år, sådan at parterne kan indgå ægteskab, så snart den pågældende part fylder 17 år.

Hvis der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. at en part er umoden og derfor ikke forstår betydningen af at indgå ægteskabet, bør kommunen - af hensyn til den mindreårige part - afslå at give dispensation, selvom betingelserne ovenfor for at dispensere er opfyldt.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado